

MUZIEK(R)ANTJE.

Nieuwsblaadje van „Fanfare Eendracht„ VRASENE

1^e Jaargang. 2^e Nummer. 1977
Verschijnt als 't past (en gratis)
verantw. wibg. R. HERMAN.

Beste Lezer,

't Muziekrantje verschijnt als 't past!

We meenden dat het nu de tijd was om nummer twee ter lezing aan te bieden:

- om onze muziekavond aan te kondigen! In deze tijd van centralisatie en fusies, is het meer dan nodig dat onze plaatselijke bevolking haar muziekmaatschappij steunt, niet enkel door een kaart te kopen (daar danken we u natuurlijk ook voor!), maar vooral door haar aanwezigheid. Een volle zaal sympathisanten, zoals we er verleden jaar een hadden, is toch zo deugddoend voor bestuur en muzikanten.

- om propaganda te voeren: We hadden zo graag veel van onze vroegere muzikanten, die om een of andere reden de maatschappij hebben verlaten, terug in 't muziek!

'tIs nu de tijd, mannen, om gewoon te zeggen: "Ik kom er opnieuw bij!"
Je bent er heel, heel welkom!

- om U gewoon wat nieuws te brengen. 't Muziekrantje wil immers een band vormen tussen U allen en onze (en ook uwe) maatschappij. 't Wil de sympathie, die er voor de fanfare bestaat, nog opvoeren. 't Zou zelfs willen, maar dat is misschien te veel gevraagd, dat U allen, lezers, propagandisten zoudt worden voor ons aller muziekmaatschappij: propagandisten bij onze oud-muzikanten om hen aan te zetten terug bij ons te komen; propagandisten bij onze jeugd, om de fanfare met jeugdig bloed te versterken!

Kan dat ?

dan dank ervoor !

Roger HERMAN:

voorzitter.

+++++++ Wervingsactie FANFARE EENDRACHT.+++++++
"KOM JE NIET (TERUG) BIJ ONS ?"

Het moeilijke van een wervings- of "sluit aan" aktie voor de Fanfare is dat je onze mensen iets moet vragen dat ze niet graag geven: vrije tijd en inspanning.

Zei me laatst een vooraanstaande uit een der standenorganisatie's: "Als ik me met muziek wil bezighouden zet ik de radio aan." En daar sta je dan. Aktieve vrije tijdsbesteding noemen ze dat!

Toch is iedereen het er mee eens dat onze muziekverenigingen moeten blijven bestaan, en is iedereen in Vrasene ervan overtuigd dat Fanfare Eendracht meer muzikanten moet verkrijgen; maar niemand zet een eerste stap!

Op een recente bestuursvergadering telden we de leden op die de tien laatste jaren ontslag namen: meer dan twintig man. Dat aantal alleen maakt op dit ogenblik voor een fanfare een goede bezetting uit; stel dat het bij de huidige bezetting kon worden bijgevoegd en we hadden een fanfare waar heel het Waasland naar kon opzien.....zoals weleer!

Een mooi droombeeld, waarop we ons echter niet blindstaren. We willen het wel trachten waar te maken.

We zijn gestart met de schooljeugd - de jongens dan - met als resultaat na twee jaar: enkele jongens zijn reeds aan een instrument toe en studeren de eerste marchen in.

We probeerden het met volwassenen tussen 25 en 50 jaar; aanwinst nul. Maar dat gaan we nog eens beter aanpakken.

We spraken links en rechts oud-muzikanten aan: resultaat: een paar toezeggingen op lange termijn maar toch ook een aanwinst.

Loopt de wagen vooralsnog niet snel en vlot, er wordt in ieder geval aan getrokken en geduwd....en hij gaat vooruit!

Nog een lichtpunt: de pas opgerichte klas voor notenleer in Vrasene telt reeds een 30 tal ingeschrevenen, jongens en meisjes. Teken dat er toch belangstelling is voor muziek.

En wat met de volwassenen? Kom eens kennismaken! En de dames: overwin de drempelvrees! 't Is toch het jaar van de Vrouw geweest! Vreest u alleen te zijn neem dan een paar vriendinnen mee. Wij laten alvast de rokjes maken.

Op die vergadering werd dus een bestuur gekozen: Ernest Braem werd verkozen als voorzitter (wilde het maar op één voorwaarde zijn: als burgemeester E. Goossens erevoorzitter zou zijn). De ondervoorzitter was Kamiel Wynter, de schatbewaarder August Anné, de secretaris Gaston Bombeke. Ik was een der raadsleden.

Zo zijn we dan
aan 't werk

gegaan. Gust Anné nam zijn werk echt ter harte. Na diens dood nam ik het over, en na het ontslag van G. Bombeke kwam ook het secretariaatswerk op mijn nek!

Die maatschappij is stilaan gegroeid met dat bestuur. We kregen onmiddellijk een kleine subsidie, we mochten nog eens gaan zoeken naar instrumenten op de gemeentehuiszolder, en zijn dan direkt gaan sparen om de twee eindjes aan elkaar te knopen.

Belangrijk was ook: Pol Van Mieghem kwam in 't muziek en sloeg de grosse-caisse. Hij was één van de oudsten, maar zeker één van de besten. Op gelijk welke uitvoering stond iedereen te luisteren naar 't slagwerk. Kamiel Wynter zegde het zo dikwijls: Pol Van Mieghem SPEELT de grosse-caisse: hij slaat ze niet, hij speelt ze! 't Was ook een aanwinst voor de maatschappij als societair: Hij was op elke vergadering, elke repetitie, elke uitstap.

Hoe kwamen we aan
ons kostuum ?

Er waren toen al enkele maatschappijen die gekostumeerd waren. Op een Vlaamse kermis zaten we met verschillende bestuursleden en anderen in het wijnhuis. Na heel wat flessen werd de vraag gesteld: Waarom geen extra-kermisdag voor de kostumering. Mr. Meert was akkoord, het Vlaamse-kermispersoneel was akkoord, en de zaak ging door.

Aan die kostumering hebben wij gewroet! We kochten zelf de stof, we hielden een aanbesteding voor het maken. Dat kostte veel tijd, maar we hebben er ook veel plezier aan gehad. Om de kepi's te kiezen zijn we (Kamiel en ik) wel tien zaterdagen van huis geweest (om zeker goede te hebben!)

Vooraf moesten we echter zorgen voor een

vaandel.

We hadden wel de oude vlag van het vooroorlogs muziek: een echte schone zijden vlag, maar ze werd versleten en scheurde. Om een nieuwe vlag te kopen hadden we geen geld. Wat gedaan? Meester Van Vosselen was ook in het bestuur. Hij heeft heel veel gedaan voor de maatschappij: leerde gratis aan jonge muzikanten de nodige muziek. Hij maakte het ontwerp voor onze eerste vlag. (Het embleem dat hij tekende, versierde nog altijd ons drukwerk.) Madame Van Vosselen naaide de vlag in elkaar en in Sint-Niklaas werd ze geborduurd.

Het was een schone vlag: Wij waren er groots op en ze kostte zeer weinig: enkel de prijs voor het borduurwerk, want Mad. Van Vosselen had de stof zelf betaald!

Toen kwam ook in enkele maatschappijen de kepi in voege (zonder uniform nog altijd). Wij vonden zo'n kepi nogal soldaatachtig, en dachten meer aan 'n hostess-mutsje. Het ontwerp en ook het maken van al die mutsjes danken we weer aan mad. Van Vosselen: een formidabel werk, en er moesten er steeds bijgemaakt worden, want onze maatschappij groeide!

vooral door de muzikale leiding van Hilaire Verstiggel en de opleiding van jonge muzikanten door mester Van Vosselen. Het tekort aan instrumenten deed zich voelen, en al het geld dat we overhielden ging naar instrumenten. Gelukkig! We moeten zeker die mensen danken, die ons in die tijd financieel hebben gesteund.

Wij hebben ook onze tegenkating gehad van mensen die niet kunnen verdragen dat iets goed draait. Maar de bevolking stond werkelijk achter ons. Als we steun vroegen en aanmoediging, kregen we die.

We verloren tijdens al die jaren
merkwaardige medewerkers:

August Anné, onze eerste schatbewaarder,
Burgemeester Goossens, erevoorzitter; Hij was ons zeer genegen, hield van Vrasene en van zijn mensen;
Ernest Braem, een goede voorraiter, die veel voór de ma tschappij over had;
Kamiel Wynter, eerst ondervoorzitter, daarna voorzitter. Een groot verlies.

De bestuursvergaderingen

In die tijd waren ook wat! Ze werden belegd tegen acht uur, om half negen was iedereen daar, en om negen uur was de vergadering gedaan! Dan lagen de kaarten en de teerlingen klaar en we trokken het soms tot in de vroege uurtjes. 't Gebeurde ook dat é n of ander bestuurslid er thuis eens "uit" wou. Die vroeg dan om een bestuursvergadering uit te schrijven, en we waren dan weer eens "saâm"!

Wij geraakten ook stilaan uit de schulden. Grote schulden hebben we wel nooit gehad, maar de muziekmeester moest in het begin wel soms maanden wachten op zijn karige jaarwedde!

Hoogtepunten van onze maatschappij?

- De doelname aan een Sinterklaasstoet te St. Niklaas in middeleeuwse klederdracht. We waren een prachtmaatschappij toen en we moesten ons omkleden in "De toerist" op de Antwerpse Steenweg. Hebben we daar gelachen!
- Onze eerste prijs te Lokeren met de "Fabiolamarsch". De waard van het café waar we vergaderden vóór de wedstrijd was ook muzikant, en vroeg ons wat we daar eigenlijk kwamen doen! Na de uitslag (We behielden de eerste prijs!) kwamen we terug in dat café: De waard was niet meer te zien!
- Vele andere tornooien waar we met eer beladen van terugkwamen.

Een ontgoocheling?

Ja, de inrichting van een muziekwedstrijd te Vrasene. Men had ons wijs-gemaakt dat zoiets veel geld opbracht en aan de maatschappij nog meer luister zou bezorgen. Wat we daaraan gewerkt en gewroet hebben! We zijn finantieel met moeite toegekomen, vooral omdat veel vooraanstaanden uit de muziekwereld zich enorm lieten betalen om naar hier te willen komen. Kamiel en ik zijn daar lang van onder de indruk geweest. Ze hadden ons te véél liggen gehad!

Een anecdote ?

Een muziekfestival in Kieldrecht. 'k Reed er naartoe met Ward Goeman en Piet Van Wiele: de ene was al wat mank, de andere ging ook niet goed, en we besloten in de stoet achter de fanfare met de auto te volgen. Ik zie die twee mannen nog zitten, achter in mijn kever, met de ramen open (dan hoorden ze de muziek) en wuivend naar de mensen als waren ze de koningin van Holland.

Als slot:

We hebben een schone maatschappij. Ze is weliswaar kleiner geworden, maar er zit terug groei in. We hebben een goed bestuur, een puike muziekmeester en flinke muzikanten. Ook de muzikanten in het bestuur zetten zich flink in. Ik hoop dat de maatschappij nog veel jaren blijft bestaan met nog meer muzikanten die vreugde scheppen in de muziek en zich als vrienden samen vermaken, want in de samenleving van vandaag is vriendschap soms ver te zoeken en toch zo noodzakelijk.

WIST U DAT...

- Hilaire Verstiggel, onze muziekmeester, lid is van het Beheerscomité van de Gemeentelijke Muziekschool te Beveren? Een eervolle onderscheiding en een erkenning van zijn bekwaamheid en grote verdiensten. Hartelijk gefeliciteerd!
- onze sympathieke lokaalhouders, Ward en Lucie Van Hoylandt-Vercauteren de zaal aan hun café vergroot en opgesmukt hebben? Mooi, zeg!
- en daardoor meer plaats is op onze teerdag? Misschien nemen er dan wat meer ereleden aan deel?
- na het 1° nummer van 't Muziek(r)antje heel wat meer deuren opengingen toen de fanfare voorbijtrok? Maar nu vermindert dat terug! Mogen we opnieuw op uw sympathieke groet rekenen, als we voorbij uw deur marcheren?
- U ons kunt helpen bij onze "sluit-a-n-actie" door erover te praten met elkaar, en oud-muzikanten aan te zetten contact met ons op te nemen?
- uw overrompelende aanwezigheid op onze muziekvond voor ons het mooiste bewijs is van uw sympathie en medeleven met uw fanfare?
(De datum niet vergeten: zaterdag 22 oktober !)

ONZE CONCERTAVOND.

*"Als t'jaar zijn einde nadert
En d'herfst is weer in t'land,
Dan is't appol geblazen
Voor ied'ren muzikant." (oud gedicht)

Zaterdag, 22 oktober 1977, 12e Concertavond
van Fanfare Eendracht, leiding H. Verstiggel.

Dit zult u weer kunnen lezen op onze
kleurige affichen en misschien de bemerking maken: "Ver-
dorie; is dat weeral een jaar geleden!" Inderdaad, een jaar
vliegt voorbij vooral met zo'n snertzomer als dit jaar.

Bij de Fanfare draait men nu op volle
toeren om de jaarlijkse concertavond voor te bereiden,
zowel op muzikaal gebied als op gebied van ontspanning,
organisatie en onthaal. Na de zeer geslaagde avond van
verleden jaar kunnen we het ons niet veroorloven de
klok terug te zetten.

Maar alle inspanningen van onzentwege
zijn "maten voor niets" als er geen belangstelling is
vanwege het publiek en dat is hoofdzakelijk onze ei-
gen Vrasense bevolking, u dus, beste Lezer.

We rekenen dan ook stellig op uw aan-
wezigheid en voor de uitvoering en voor het gezellig
samenzijn.

Ingangskarten zullen aan huis aange-
boden worden tegen de vooroorlogse prijs van 50fr (BTW
inbegrepen) door onze trouwe medewerkers: Jeanne en
Julien Van Overtvelt-De Puyseleyn en Willy Van Overt-
velt. Laat u door niemand anders iets aansmeren: ge weet
nooit waar ge terecht komt.

Dus Rendez-vous op

ZATERDAG, 22 OKTOBER te 20u30 in de PAROCHIEKRING!

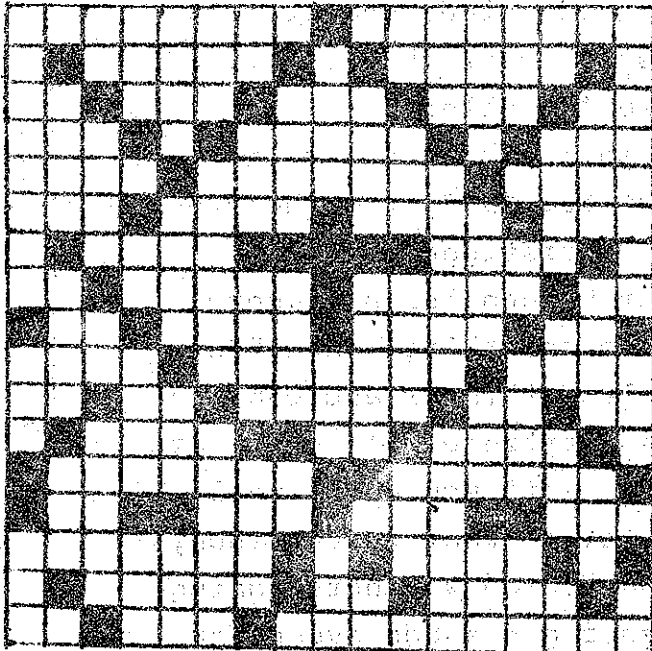
ONZE FANFARE WERFT AAN.

KOM JE NIET (TERUG) BIJ ONS?

CONCERTAVOND: We vergaten bijna onze vierde trouwe kaar-
tenverkoper: André Van Landeghem. Excuseer, André!

Horizontaal

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

1. Muziekinstrument - saxofonist van de fanfare
2. Rammel - rust
3. Rivier in Siberië-aantal - vogel- kruik- daar
4. Man van het rode boekje- duidelijk- groot
5. Zuigeling- flard, lap- lusthof
6. Vreemde munt- slotwoord- teug- tijdperk
7. Jongensnaam- wild diert
8. En dergelijke- loopstok- trompettist van de fanfare- voorzetsel
9. Vogelprodukt- eikenschil- ler- oven- thans
10. Trombonespeler van de fanfare- muziekinstrument- muziekinstrument
11. Reeds- voorvoegsel- gering- achtervoegsel- ofschoon
12. Schaaldier- diergeluid- akkerman

13. Wase gemeente- voorzitter van de fanfare
14. Dubbele klinker - rolsteen - gat - schrijfgereedschap
15. Secretaris van de fanfare - onbehaard
16. Defekt - muzieknoot - spoel
17. Zij - deel van soldatenuitrusting - muzikale familie in Vrasene

Vertikaal

1. Muziekinstrument-zangstem-hoofddekseel
2. Staaf-part-welig
3. Bestaat-kelner-in coma-beek
4. Zangstem-boom-koran zonder staart-web
5. Akeilig-voor, zuil-stap-gemeente in Gelderland
6. Bitter vocht- van smeken-beperkt
7. Lanbouwwerktuig-bier-lariks-vogelverblijf
8. Bavianen-dwerg-vogelprodukt
9. Loven-maandvan het jaar-landmaat
10. Dokter-inktvis-daar
11. Bestaat-ogenblik-deelvan de voet afsluiting
12. Ieder-stoer-stadhuisachtig
13. vervelend-drukke-kever-sprookjesfiguur
14. echtgenoot-daar-erf, hoeve-zwaar
15. Amsterdams peil-bloedvat-ongaarne-snel-société générale
16. Wild zwijn-muziekinstrument-troefkaart
17. Muzikale hulde-boom- lengtemaat

